

Υπέρ της Ελλάδας και της Ευρώπης, 300 διανοούμενοι από όλες τις χώρες του κόσμου, συνυπογράφουν επιστολή που δημοσιεύει ο γνωστός ιστότοπος «Μεντιαπάρτ» (Mediapart), του οποίου ιδρυτής είναι ο πρώην διευθυντής της «Μοντ» Εντι Πλενέλ.

Με την επιστολή καλούνται οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η ΕΚΤ και το ΔΝΤ «να σεβασθούν την απόφαση του ελληνικού λαού και να ξεκινήσουν με καλή πίστη τις διαπραγματεύσεις με τη νέα ελληνική κυβέρνηση για την επίλυση του θέματος του χρέους».

Με υπέρτιτλο στον πρόλογο της ιστοσελίδας: «Και ζήτω η Ελλάδα...Είμαστε όλοι μαζί με την Ελλάδα και την Ευρώπη» υπογραμμίζεται ότι οι υπογράφωντες είναι οικονομολόγοι και πανεπιστημιακοί από όλον τον κόσμο, ονόματα διάσημα όπως οι: Τζέιμς Γκαλμπρείθ, Στέφανι Γκρίφιθ Τζόουνς, Ζακ Σαπίρ, Ντομινίκ Μεντά κ.α.

Στην επιστολή υπογραμμίζεται ότι: «Δικαίως η ελληνική κυβέρνηση υποστηρίζει ότι είναι αναγκαίος ένας εκ βάθρων επαναπροσανατολισμός, διότι οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν έως τα τώρα αποδείχθηκαν ένα απόλυτο φιάσκο. Δεν προσέφεραν ούτε την οικονομική ανάκαμψη, ούτε τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ούτε την απασχόληση, αλλά ούτε καν τις εξωτερικές επενδύσεις. Αντίθετα αποδείχθηκαν επιζήμιες για την ελληνική κοινωνία και αποδυνάμωσαν τους θεσμούς. Η προσέγγιση που ακολουθήθηκε αποδείχθηκε ξεκάθαρα καταστροφική και δεν επέτρεψε καμία πρόοδο, για την οποία προοριζόταν.

Ζητούμε από τους ευρωπαϊκούς εταίρους να λάβουν υπ' όψιν τους αυτήν την πραγματικότητα, στην οποία άλλωστε οφείλεται και η εκλογή της νέας ελληνικής κυβέρνησης. Η Ελλάδα έχει ανάγκη από άμεσα ανθρωπιστικά μέτρα, έναν μεγαλύτερο κατώτατο μισθό, τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, επενδύσεων και μέτρων για τη

διόρθωση και καλυτέρευση των βασικών υπηρεσιών όπως αυτών της υγείας και της παιδείας».

Οι υπογράφωντες αναφέρονται στη συνέχεια στην πάταξη της διαφθοράς και σε ένα πιο αποτελεσματικό φορολογικό σύστημα που να βασίζεται λιγότερο στον ΦΠΑ. Για να εφαρμοσθούν οι πολιτικές αυτές και να τους δοθεί ο χρόνος να αποδείξουν την αποτελεσματικότητά τους, απαιτούνται κάποια δημοσιονομικά περιθώρια. Στο εν τω μεταξύ, (έως ότου επιτευχθούν τα περιθώρια αυτά), η χώρα έχει ανάγκη να χρηματοδοτηθεί από την ΕΚΤ για να σταθεροποιήσει το τραπεζικό της σύστημα. «Ζητούμε από τις ευρωπαϊκές αρχές και από τις κυβερνήσεις, να δοθούν στην Ελλάδα αυτά τα δημοσιονομικά περιθώρια και να διασφαλισθεί αυτή η χρηματοδότηση» υπογραμμίζουν.

Στη συνέχεια, υποστηρίζουν ότι δικαίως η ελληνική κυβέρνηση ζητά μια διαγραφή χρέους απέναντι στους Ευρωπαίους εταίρους, διότι δεν είναι βιώσιμο και όπως και να έλθουν τα πράγματα δεν πρόκειται ποτέ να αποπληρωθεί. Επομένως δεν υπάρχει οικονομική απώλεια για τις άλλες χώρες και τους φορολογούμενούς τους. Αντίθετα μια νέα εκκίνηση για την Ελλάδα θα τονώσει τη δραστηριότητα, θα αυξήσει τα εισοδήματα, θα δημιουργήσει απασχόληση και θα επωφεληθούν συγχρόνως και οι γειτονικές χώρες. « Καλούμε επειγόντως τους πιστωτές της Ελλάδας να αδράξουν την ευκαιρία αυτή και να παρουσιάσουν με σαφήνεια και τιμιότητα αυτά τα δεδομένα στους λαούς τους» επισημαίνουν.

Αυτό που διακυβεύεται, εξηγούν, δεν είναι μόνο η τύχη της Ελλάδας, αλλά επίσης το μέλλον της Ευρώπης στο σύνολό της. Μια πολιτική των απειλών, των τελεσιγράφων, της ισχυρογνωμοσύνης και των εκβιασμών, θα ερμηνευόταν στα μάτια όλων ως μια αποτυχία, ηθική, πολιτική και οικονομική του ευρωπαϊκού οράματος.

Και καταλήγουν:

«Ζητούμε επειγόντως από τους Ευρωπαίους ηγέτες να απορρίψουν και να καταδικάσουν όλες τις απόπειρες εκφοβισμού και εξαναγκασμού της κυβέρνησης και του λαού της Ελλάδας. Απεναντίας, η επιτυχία της Ελλάδας μπορεί να υποδείξει το δρόμο για την ευημερία και τη σταθερότητα στην Ευρώπη.

Θα επέτρεπε μια αναπτέρωση της δημοκρατίας και θα άνοιγε το εκλογικό παιχνίδι σε άλλες εποικοδομητικές αλλαγές.

Είμαστε μαζί με την Ελλάδα και την Ευρώπη για τη δημοκρατία και την αλλαγή. Οι Ευρωπαίοι ηγέτες πρέπει να αναγνωρίσουν την αποφασιστική δημοκρατική επιλογή του ελληνικού λαού μέσα σε αυτές τις εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, πρέπει να προχωρήσουν σε μια ρεαλιστική αξιολόγηση της κατάστασης και να δεσμευθούν χωρίς καθυστέρηση στην πορεία για μια λογική διαπραγμάτευση».